

กฎ ก.ร.

ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘
ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการ
กรณีไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และมาตรา ๔๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ ก. ออกกฎ ก.ร. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.ร. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ การสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุขาดประสิทธิภาพที่ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลนั้น ให้ส่วนราชการพิจารณาผลการปฏิบัติงานของข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นเป็นหลัก และให้ส่วนราชการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎ ก.ร. นี้

ข้อ ๓ การพิจารณาผลการปฏิบัติงานของข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดตามข้อ ๒ ผู้บังคับบัญชากำหนดเป้าหมายหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของการปฏิบัติงานทางราชการพึงประสงค์ และประกาศให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดได้ทราบโดยทั่วกันเป็นเวไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัด โดยผู้บังคับบัญชาประเมินผลการปฏิบัติงานตามวิธีการที่กำหนดไว้ ในกฎ ก.ร. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน โดยอนุโลม

ข้อ ๔ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดซึ่งผู้บังคับบัญชาได้ประเมินผลการปฏิบัติงานแล้วเห็นว่า มีผลการปฏิบัติงานต่ำกว่าเป้าหมายหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานตามข้อ ๓ และไม่ได้รับการพิจารณา เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีเป็นเวลาติดต่อกันเป็นเวลาสองปี ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งผลการประเมินหรือ ผลการพิจารณาพร้อมเหตุผลและกำหนดให้ผู้นั้นพัฒนาหรือปรับปรุงตนเองภายในระยะเวลาสามเดือน แต่ไม่เกินหกเดือนหรือตามจำนวนครั้งที่กำหนดภายในระยะเวลาดังกล่าวนับแต่วันที่แจ้งผลการประเมิน หรือผลการพิจารณาให้ทราบโดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่เห็นสมควร ผู้บังคับบัญชาอาจเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ เพื่อ พิจารณาแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันกับที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นมีคุณสมบัติเฉพาะ สำหรับตำแหน่ง ซึ่งอาจคาดหมายได้ว่าจะทำให้ผู้นั้นปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาประเมินผลการปฏิบัติงาน ภายหลังการปรับปรุงตนเองของผู้นั้นอย่างน้อยสองครั้งภายในระยะเวลาห่างเท่าๆ กัน ในการประเมินผล การปฏิบัติงานภายหลังการปรับปรุงตนเองแต่ละครั้ง ผู้บังคับบัญชาอาจแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อ ดำเนินการและเสนอแนะความคิดเห็นต่อผู้บังคับบัญชาก็ได้

ข้อ ๕ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้ประเมินผลการปฏิบัติงานตามกฎ ก.ร. นี้ แล้วเห็นว่า ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีผลการปฏิบัติงานต่ำกว่าเป้าหมายหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานตามข้อ ๓ แต่ไม่เข้ากรณีตามข้อ ๔ ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรให้ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงตนเองเพื่อให้ การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลแล้ว ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณา ดำเนินการตามข้อ ๔ ได้

ข้อ ๖ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดซึ่งผู้บังคับบัญชาได้ให้โอกาสพัฒนาและปรับปรุงตนเอง ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๔ แล้วแต่ผลการประเมินยังต่ำกว่าเป้าหมาย หรือมาตรฐานการ ปฏิบัติงานตามข้อ ๓ ให้ผู้บังคับบัญชาทำความเข้าใจเสนอผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ เพื่อพิจารณา สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๒

วันมูหะมัดนอร์ มะทา

ประธานรัฐสภา

ประธาน ก.ร.

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.ร. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.ร. นี้